

— det kan jeg ikke vide noget om —, men jeg kunde dog tænke mig, naar man lægger Mærke til, hvorledes Landbrugsministeriets Budget er stigende, og hvorledes Arbejdet forøges fra Aar til Aar, at en Overvejelse af en Omordning af Arbejdsforholdene indenfor Ministeriet maaske kunde ligge i Luften. I saa Tilfælde er det, at disse Medlemmer, som ønskede en Departementsstilling oprettet for Direktoratet for Skovbruget, haabe, at dette Spørgsmaal ved den Lejlighed saa muligvis ogsaa kan tages op til Overvejelse. Men det er altsaa et Fremtidsspørgsmaal, som ikke ligger for i Dag; der er ikke stillet noget Ændringsforslag i saa Henseende.

Naar jeg saa gaar over til de stillede Ændringsforslag, som ere stillede af hele Udvalget, skal jeg først bemærke en Formalitet, som gaar ud paa at komme bort ikke alene fra den tidligere Benævnelse Overførster, hvilket allerede ligger i Lovforslaget, men ogsaa bort fra de i Regeringsforslaget benyttede Betegnelser „Overførster“, „Forstmaster“ og „Forstsekretær“. Da den højtærede Minister fremsatte Lovforslaget, lød dets § 2 paa, at der skulde udnævnes en Overførster, en Forstmaster og en Forstsekretær. Det er da selvfølgelig, kan jeg sige, at man maatte skaffe Titler til alle disse forskellige Embedsmænd, men det vilde ikke lyde heldigt at benytte Betegnelserne Direktør, Underdirektør eller Vicedirektør, eller hvad man nu kunde falde paa. Jeg siger det blot for at forklare, at det er en ren Formalitet, naar Udvalget mener, at Betegnelserne „Forstmasteren“ og „Forstsekretæren“ skulle gaa ud. Samtidig benytte vi Lejligheden til at komme bort fra de tidligere Benævnelser, som maa siges at stamme fra den Tid, da det danske Statsskovbrug blev ledet af tyske Forstmænd. Det skal nu ikke paa nogen Maade være sagt til Forklejnelse af de tyske Forstmænd; thi de have netop gjort det danske Statsskovbrug overordentlig Gavn, de have i sin Tid vist de Danske Vejen til, hvorledes et Statsskovbrug burde ledes. Men efterhaanden som det danske Statsskovbrug selv har oparbejdet sig sin Stilling, endogsaa en meget smuk Stilling, turde det maaske være rigtigt nu at gaa bort fra de udenlandske Benævnelser og holde os til de mere danske. Dette er som bemærket en Formalitet.

Derimod er der en Realitet ved Spørgsmaalet om, hvilke Embedsmænd der skal ansættes indenfor Direktoratet, et Spørgsmaal, som behandles i Lovforslagets §§ 1

og 2. Udvalget har foretrukket, at der i Stedet for denne Forstmaster og Forstsekretær skal ansættes 2 Statsskovridere under Direktoratet, og Grundene hertil have været, at man har været ængstelig for, at en slig Forstmaster, som kom til at staa mellem Overførstmasteren og Statsskovriderne, skulde virke som et mindre heldigt Mellemlid. Man ønsker netop en saa simpel og enkel Forretningsgang indenfor Statsskovbruget som muligt, og man er ængstelig for, at en Forstmaster skulde komme til at danne et Mellemlid, som ikke vilde virke heldigt. Saa er der desuden den Mangel, som jeg er tilbøjelig til maaske at lægge den største Vægt paa, at en saadan Embedsmand, som altsaa kom til at staa lige under Overførstmasteren, ret vanskeligt kan forbigaa, naar der bliver Embedsledighed; naar Overførstmasteren af en eller anden Grund trak sig tilbage, vilde det være ret naturligt efter Lovforslaget, at Forstmasteren traadte ind i hans Sted. Men der kræves nu ganske særlige Egenskaber, Evner og Hæder, kan man sige, til denne Plads som Direktør for Statsskovbruget, som vi foretrække at kalde ham i Stedet for Overførstmaster, saa man er betænkelig ved, at der skulde staa en Afløser efter ham, som maaske, naar Øjeblikket kom, var bleven for gammel i Embedet og maaske af andre Grunde ikke rigtig egnede sig, men som man vanskeligt kunde forbigaa, fordi han havde Ancienniteten og var en brav og hæderlig Mand, kort sagt, der kommer saa mange Hensyn der, som man var ængstelig for i Udvalget. Anderledes derimod vil Forholdet stille sig, hvis der udnævnes 2 Statsskovridere, som skulde arbejde under Direktøren for Skovbruget. Disse 2 Statsskovridere har man ikke tænkt sig tillagt nogen selvstændig Myndighed. Medens Direktøren skulde have det egentlige Tilsyn med Hugst og Kultur i Statsskovene, skulde Statsskovriderne ganske vist ogsaa have Tilsyn af forskellig Art ude omkring i Skovene, men ikke med selvstændig Myndighed, men under Direktøren, altsaa kun i Tilfælde, hvor han ønskede dem anvendte eller ikke selv havde Tid og Lejlighed til at tage ud. Man mener ogsaa, at der kan opnaas mere ved denne foreslaaede Udvej, at ansætte 2 Statsskovridere, idet man mener, at man saa indenfor den Kreds af Statsskovridere, som findes her i Landet, maa kunne finde 2 Mænd, som egne sig særligt til det Arbejde, som fordres i Direktoratet, saaledes at hver tager sin Del, den ene det særlig